

Groenbemesters na maïs bevorderen ziekten en plagen van bieten

De mestwetgeving verplicht telers op zand- en lössgronden na de teelt van maïs direct gebruik te maken van groenbemesters als vanggewas in de winter. Telers kunnen hierbij kiezen uit gras, winterrogge, bladkool of bladrammenas. In dit artikel wordt de invloed van deze groenbemesters op de ontwikkeling van bodemgebonden ziekten en de verschillende aaltjes-soorten besproken. Bladrammenas is in de meeste gevallen de beste optie.

Bladrammenas is de beste keuze als groenbemester na maïs, als de teler niet weet welke ziekten en plagen op het perceel aanwezig zijn.

Om de juiste keuze in groenbemesters te maken, niet alleen na maïs, is het belangrijk te weten welke ziekten en plagen op een bepaald perceel voorkomen. Door de keuze van een groenbemester hierop af te stemmen, kunnen problemen in vervolggewassen zoals bieten worden beperkt. Als de teler niet weet welke ziekten en plagen in de bodem voorkomen, dan is bladrammenas de beste optie.

Gras vermeerderd rhizoctonia

In een warm najaar zou rhizoctonia zich kunnen vermeerderen indien gras als groenbemester wordt geteeld. Bladkool, bladrammenas en winterrogge zijn geen waardgewas voor rhizoctonia en zullen daardoor geen probleem zijn.

Witte bietencystealtjes

Een resistente bladrammenas vermindert het aantal witte bietencystealtjes. In het najaar is een BCA 2-resistent ras voldoende. Bladkool vermeerderd het witte bietencystealtje, vooral in een warme herfst en/of het daaropvolgende voorjaar. Witte bietencystealtjes breiden al uit vanaf een bodemtemperatuur van 8°C. Gras en winterrogge hebben geen invloed op het witte bietencystealtje.

Bladkool en geel bietencystealtje gevaarlijk

Gras en winterrogge hebben geen invloed op het gele bietencystealtje. De waardplantrelaties van het gele bietencystealtje met bladrammenas wordt in opdracht van het Productschap Akkerbouw (PA) onderzocht. Bladkool vermeerderd het gele

bietencystealtje. Gele bietencystealtjes nemen pas toe vanaf een bodemtemperatuur van ongeveer 15°C, dus alleen een warm najaar/voorjaar geven problemen bij de teelt van bladkool.

Wortelknobbelaaltjes

Voor bladrammenas zijn er rassen op de markt die *M. chitwoodi* en *M. fallax* niet vermeerderen. Over bladkool is niets bekend. Om toch een uitspraak te kunnen doen, zijn de gegevens van kool overgenomen. *M. hapla* vermeerderd niet op raaigrassen en winterrogge. De overige wortelknobbelaaltjes nemen matig tot sterk toe op raaigrassen en winterrogge (zie tabel 1).

Trichodoriden

Alle trichodoriden worden sterk vermeerderd door grassen, winterrogge en bladkool. *T. primitivus* stijgt sterk op bladrammenas, *T. similis* en *P. pachydermus* matig en *P. teres* weinig (zie tabel).

Bladrammenas meestal beste keuze

In veel gevallen is bladrammenas de minst slechte keuze als groenbemester. Een nadeel is dat bladrammenas zich slecht ontwikkelt als het na september gezaaid wordt. Ook is het iets duurder dan de andere groenbemesters. Daar staat tegenover dat als ziekten en plagen zich te veel ontwikkelen (in andere groenbemesters), dan kost het in de vervolgteelt meer aan opbrengst. Het blijft in de praktijk vooral kiezen voor de beste optie, afhankelijk van de te verwachten ziekten en plagen.

Elma Raaijmakers en Hans Schneider

Tabel 1. Vermeerdering aaltjesschema wortelknobbelaaltjes.

	<i>M. hapla</i>	<i>M. naasi</i>	<i>M. chitwoodi</i>	<i>M. fallax</i>
bladrammenas	xx	-	x ^R	x ^R
Engels/Italiaans raaigras	-	xxx	xx	xxx
(blad)kool	x	-	xx	xxx
winterrogge	-	xx	xxx	xx

- = niet, x^R = weinig, de resistente rassen niet, x = weinig, xx = matig, xxx = sterk vermeerderend.
Bron: Aaltjeswaardplantschema, PPO.

Tabel 2. Vermeerdering aaltjesschema vrijlevende aaltjes.

	<i>T. primitivus</i>	<i>T. similis</i>	<i>P. pachydermus</i>	<i>P. teres</i>
bladrammenas	xxx	xx	xx	x
Engels/Italiaans raaigras	xxx	xxx	xxx	xxx
(blad)kool	xxx	xxx	xxx	xxx
winterrogge	xxx	xxx	xxx	xxx

x = weinig vermeerderend, xx = matig vermeerderend, xxx = sterk vermeerderend.
Bron: Aaltjeswaardplantschema, PPO.